

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$3.00.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Смерть в ув'язненні

Засудження до страти чи навіть виконання смертного вироку не викликають такого враження, як передчасна смерть ув'язненої людини, в самій такій горті чи іншому місці, відокремленні. Для тих, що їм суджено було загинути смертю у віці під екзекуційною стіною чи на ешафоті, не було ніяких виглядів, жадних надій на життя. Тих, що помиряють у в'язниці, чекає ешафот, а не можливість продовжувати життя і боротьбу, що дає їм можливість виступити.

Незлібно трагічною, такою, як важка доля його ж народу, була передчасна смерть довголітнього політичного в'язня, совєтських тюрем і концетраційних таборів, мученика і незламного українського націоналіста 60-літнього Михайла Сороки, чоловіка засудженого на 25 років і ще й далі ув'язненого за харитативну службу для Української Повстанської Армії Катрусь Зарицької. Два рази в своєму довгому житті був суджений Михайло Сорока. Перший раз в 1940 році за свої переконання й участь в націоналістичному русі. Відбувши восьмирічний вироки і звільнений в 1948 році, Михайло Сорока був арештований вже наступного року й засуджений до кари смерті за те, що перебуваючи в концетрації «Особливий В'язень», був співучасником підпільної організації українських політичних в'язнів, яка поклялася собі метою боротьби за самостійність України навіть у стративних умовах концетраційного побуту й тиску. Засуджений до кари смерті, поглянувши безсмертним поглядом, що залишилися йому до кінця виступу. І тому ж перед славною пам'яттю його схилився весь Україна — і та, що на рідних землях, і та, що в тюрмах і в концетраціях, і та, що в діаспорі — в усіх країнах світу.

Не витримало тільки серце Михайла Сороки в цій безперервній боротьбі. Перестало битися в момент, коли й він далі змагався за своїх друзів, за майбутнє свого народу, сподіваючись, продовжувати цю боротьбу вже після звільнення — через сім років, що залишилися йому до кінця виступу. І тому ж перед славною пам'яттю його схилився весь Україна — і та, що на рідних землях, і та, що в тюрмах і в концетраціях, і та, що в діаспорі — в усіх країнах світу.

Шантаж полоненими

Останню комуністичну пропозицію, щодо заморозки в В'єтнамі американський комуніст Стен Картер називав «солодкою пігулкою з гірким зерном»: посоліджу оболонку становить зобов'язання звільнити американських воєнних полонених до кінця цього року, але гірким зерном є замаскована оболонка вимагати зброї, заволодіння комуністами влади у Південному В'єтнамі. Комуністи вимагають, щоб до кінця цього року Америка забрала геть з В'єтнаму всі свої збройні сили й уся зброя, злізнула з усіх своїх тамтешніх баз та не залишила навіть військових радників Південному В'єтнаму, — але мовчав про дальшу роль північного В'єтнаму на території Південного В'єтнаму. Вони вимагають створення коаліційного уряду, з участю комуністів. Вони вважають, що воєнне перемігши може стосуватися тільки американців і комуністів, але не комуністів і Південного В'єтнаму. Врешті, вони обмежують вимину полоненими і воєнне перемігши тільки до терену В'єтнаму, виключаючи Лос і Камбоджу.

На все це Америка — за комуністичною пропозицією — повинна погодитися за ціну повороту на Різдво до дому американських полонених. Таким чином Північний В'єтам, знехтувавши підписану ним Женевську конвенцію, шантажує Америку долею нещасних воєнних полонених. За ціну їх звільнення комуністи вимагають припинення дальшого вишколювання й озброювання південно-в'єтнамської армії: вони лякають завершення процесу в'єтнамизації В'єтнамської війни. Але комуністичний «міністер» пані Ті Бін заявив, що ці пропозиції не мають ультимативного характеру, у тих пропозиціях згадується про «гарантії», а член Політбюро компартії Північного В'єтнаму Ле Дук То заявив готовність стрітисся з доратником президента Ніксона Генрі Кіссінджером, як той прилетить до Парижу. Ото ж трудно відкинути гуртом всі ці комуністичні пропозиції. Радикал над ними Рада Безпеки у західному Білому Домі в Сан Клементе у Каліфорнії. За всією вірогідністю — ЗСА виступить за контрпропозиції. Якщо виявиться з цього ділові переговори — то це вже теж буде поступ.

ПІД ЗНАКОМ... „БУРЖУАЗНОГО НАЦІОНАЛІЗМУ“

Совєтська публіцистика українською мовою, не тільки газетна чи журнальна, але й наукова, присвячує все більше уваги загрози ідей „українського буржуазного націоналізму“ й конечності посиленої боротьби з ним у всіх ділянках духовної культури, у філософії, в соціології, в історичній науці, в літературі, в мистецтві тощо. Немає сьогодні інколи вже з одного числа якогось журналу чи й окремого наукового видання, в яких советські експерти від боротьби з „буржуазним націоналізмом“ не виступали б проти цього ворога число один в сучасній підсовєтській дійсності.

В жовтні минулого року була організована в Києві навіть окрема республіканська „наукова“ конференція на тему „Ленінізм і актуальні питання боротьби проти буржуазної ідеології“, з відомленням якої науковцям, в цюгоричному другому числі відновленого в 1969 році, після понад сорок років перерви, журналу „Філософія думка“. Зібрання на цій конференції доповідачі — совєтські вчені з різних осередків Совєтського Союзу — з Москви, Києва, Харкова, Львова, Одеси й Житомира, — не залишили й сухої нитки на отому незвичному „буржуазному націоналізмові“, висвітлюючи усі його найрізноманітніші аспекти. Загальний напрям і тон надавали старшобратні доповіді з Москви, лаючи „буржуазних націоналістів“, усюко типу „ревізіоністів“, як також західних „совєтологів“ за... „фальсифікації морквензму, ленінізму“ і „з'ясування „основні напрями, зміст, форми і методи сучасного антикомунізму“. Вже тільки після московських мали змогу виступати також й київські, харківські чи одеські експерти від „буржуазного націоналізму“. Один із них — історик за фахом — Р. Г. Симоненко говорив на таку „наукову“ тему, як „Український буржуазний націоналізм на службі антикомунізму“. Другий із доповідачів, доктор філологічних наук й навіть професор Київського університету, автор численних потромяницьких памфлетів проти „буржуазного націоналізму“ В. Ю. Садокменко піднімався на „основоложну“ тему п. н. „В. І. Ленін про реакційну суть буржуазного націоналізму“. Ще інший — не тільки вчений, але й дисломе П. С. Недбайло, „осередив увагу на критиці сучасних буржуазних зпріороспективних к о ицепцій права“. Один із менше відомих експертів, киянин Ю. І. Ринаренко розглядав не менше, ні більше, а „гістосоціологіч та класові корені українського буржуазного націоналізму“. Крім названих, ще яких два десятка інших доповідачів зупинилися на різних сторінках о ітєй буржуазної „потопріи“, піддаючи критиці й „буржуазну філософію“, й „буржу-

азні фальсифікації з проблем політичної організації суспільства“, й „буржуазний та дрібно буржуазний фєдералізм“, й пропозановані буржуазними націоналістами „інтегральну демократію“ та „антропологічний гуманізм“. Декілька доповіді присвятили увагу також й проблематиці „марксистського атеїзму та його наступальної боротьби проти буржуазної ідеології та антикомунізму“.

Уже сам тільки побіжний перегляд зазначених тем доводить, якою основною і широкою увагою користуються в підсовєтській науці чи пак науковій публіцистиці проблема „буржуазного націоналізму“. Коли ж до цього додати, що згадана київська „республіканська конференція“ була організована цілим рядом установ, в тому числі таких, як Наукова рада з проблем зарубіжних ідеологічних течій при Секції суспільних наук Академії Наук СРСР, Наукова рада з проблем критики зарубіжних ідеологічних концепцій АН УРСР, Інституту філософії та історії АН УРСР, Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти УРСР та Товариство „Знання“, то це ще більше увиразнить і підкреслить важливість продовжуваної тепер, зокрема ж в Україні, кампанії проти „буржуазного націоналізму“. Тому ж і не дивно усі учасники конференції наголосували на тому, що „важливою умовою успіху революційних сил сучасності“, тобто будівництва комуністичного ладу і закріплення його системи є широка поставлена „боротьба проти буржуазного націоналізму“.

Широкий захват тем і проблем, пов'язаних з боротьбою проти „буржуазного націоналізму“, доказує, що немає сьогодні в поневоленій Московській Україні ніже однієї ділянки суспільного й духовного життя, в якій так чи інакше не виявляється б ідеї не якогось там „буржуазного“, але справжнього українського націоналізму, тогочасного націоналізму, що прагне волі й незалежності української нації і її свободного існування в колі вільних народів світу. І саме цей справжній український націоналізм це та сила, яка не внає динаміт розсаджує вже сьогодні комуністичну ідеологію й систему.

бмк.

ВІДЗНАЧИЛИ МІСТЦЯ-УКРАЇНЦІ

Париж. — На виставці релігійного мистецтва різних віровізань у місті Берне-ра, Франція, першу нагороду одержав український малюнок-мистець з Парижу О. Меліт Мазурчик за ікону „Розп'яття“ в модернізованому українському стилі. У виставці брали участь мистці з Франції, Голландії, Еспанії, Англії, Швеції, Норвегії, Данії. Журі призначило тільки 5 нагород.

Віра Дорожницька

У СВІТОВОМУ НАЛЕЙДОСКОПІ

Австрієць Курт Вальтгейм, що підтримує ідею припинення червоного Китаю до ОН (2 Китаї, 2 Німеччини, 2 Кореї) та єтіонець (а-бесінець) Ендалькагеа Маконен, що незабаром відідає Пейлінг, є найбільш можливими кандидатами на становище генерального секретаря ОН.

Червоний Китай має 50 на 50 вигляд на те, щоб стати членом ОН, цієї осені без жадних грошових витрат. Національний Китай покрясав великі кошти члена ОН, не тільки за малий терен, на якому знаходиться, але й за ваєс матерій терен та його населення. Мао переконаний, що його інтернаціональним обов'язком є допомога в „звільненні“ та у незалежності малих націй.

З цієї думкою планує зорганізувати „Третій світовий блок“ малих націй, провідником яких буде він сам. Китаєць Гуанг Гуа є відомим знавцем американської політики та економіки. Призначення його на посаду до Канади розглядається як бажання Китаю ближче спостерігати Америку та перенести з Варшави до Оттави одну з головних кватир дипломатичних зв'язків Китаю зі світом.

Індія має проблему не тільки з холерою та тисячами вітківів із Східного Пакистану, але і з сильним бажанням Західної Бенгалії дістати автономію або незалежність від Індії. З Токіо повідомляють, що одним реальним виходом в цій ситуації є об'єднання Східного Пакистану та Західної Бенгалії в незалежну націю.

Японія підписала з Південною Африкою договір на побудову прокатних агрегатів (стад) на суму в 33 мільйони доларів. Фабрика буде збудована недалеко Йоганнесбург.

Імператор Гірогіто та його дружина є першими в історії Японії (2631 роки) в подарунки, що покидають батьківщину, їдучи на відвідини Європи та Аляски. Подорож розпочнеться 27-го вересня, триватиме 18 днів та коштуватиме Японії 600-800 тисяч доларів.

Японські вчені винайшли синтетичну кров, що активіється на дослідках з собаками. Пес, в якого 90% крові було замінене штучною, живе 7 місяців. „Життя“ синтетичної крові з людиною ще не перевірено.

Сімон Вейсентайл, відомий із своїх роздумів за спіроби́тниками Гітлера (А-Дольф Айхман, 1960 р.), перенісся з Відня, де не почувався безпечно, до Швеції чи Голландії.

Невеличка Албанія відвернулася від Росії, зближується з Китаєм, нав'язує дипломатичні та торговельні зв'язки з Югославією та Румунією, країнами національного комунізму.

В Італії приходить до голосу не о- фашисти з 56-річним лідером Т. Альфіранте. Італійці стали раптом голосувати проти комуністів.

Не виключено, що він запропонує Конгресові створити нову агенцію для боротьби з цим лихом.

Із закінчення війни у В'єтнамі військовий кар'єра виглядатиме досить привабливо. Не враховуючи мешкання, харчів, медичного забезпечення та одноструї, добровольці за перший рік служби у війську діставатимуть 5000 доларів, через 18 місяців 6500 доларів. Молодший старшина одержуватиме 9000 дол. річно.

Північний В'єтам має 450 полонених воїків - американців, які могли б бути винятні на полонених, що знаходяться в Південному В'єтнамі. Однак на 570 полонених комуністів зголосилися з бажанням повернутися до Північного В'єтаму всього тринадцять.

Генерал С. В. Абрамс весною 1972 року одержить призначення на вище становище в Пентагоні. Досі ще ніхто з американських генералів не погодився стати голвокомандуючим американських військ під час цїлковитого їх відтягнення з В'єтаму.

Губернатор Алабами Воллес заплянував обіди в Пенсильнії, Нью Йорку, Каліфорнії, прибуток з яких мав би бути використаний в ешафотній кампанії за його вибір на президента.

Під час кампанії він хоче атакувати ліберальну пресу, виступати за зменшення коштів на оборону, переводження дітей з одної школи до другої та проти державних податків, які великим татаром ввали на середню класу Америки. Серед всіх можливих кандидатів в президенти від Демократичної партії найбільш популярністю користується поки що сенатор Тед Кеннеді. Його люблять мурини, католики та молодь.

Негритянські лідери та конгресмени ще не рішили, чи створити власну партію, яка поставила б свого кандидата на президентство, чи запропонувати ї с н уючим партіям номінацію негра на віце-президента.

Потріба бюр подружніх зв'язків

До голосів української преси в ЗСА і Канаді про істребу створення українських „національних суспільних організацій“ Бюр подружніх зв'язків долучили свій голос журналі „Українське Православне Слово“ в Баварії Бруку, Н. Дж., орган Консистоії Української Православної Церкви в ЗСА. В числі з червня 1971 р. у статті „Як пропалодати наші діти“ М. Погідний пише:

Відчувається потреба відкрити „Бюро супружніх зв'язків“ для нашої молоді та її батьків, що бажать поженити своїх дітей із своїми. Парафілі віддалені на десятки миль між собою. Отже, це був би найкращий спосіб поможити молоді знайомитися й женитися... Найвищий час взятися до діла: роки бігати, діти ростуть, і треба хоч трохи зупинити той асиміляційний процес, що йде своїм ходом.

Публікування документів Пентагону викликало захоплення в Москві, в Гаї, Пейлінгу і в Гавані, бо ж, мовляв, преса в ЗСА бореться проти війни. Парадоксом в цьому є те, що досі комуністична пропаганда твердила, ніби преса за кордоном є на службі капіталістів та під їх цензурою.

Незвичайний ріст активності наркотиків в країні стурбував президента Ніксона.

свою внутрішню свободу, з раба буденщини переродити в слугу вищої справи. Так і тільки так скінчиться „Вавилонський полон“, воскреснуть руїни і буде збудовано в новім Єрусалимі храм новий. Те все мусить вичитати і до себе віднести сучасний український... Бо для кого ж писані такі твори, як „Вав. полон“ або „На руїнах“, про кого пише вона, (Л. Українка, С. Ч.) зображуючи просторі, духову розтін та рабство гебів „над вавилонськими риками“? Про кобто говорити про рочиці Тірца, коли каже про святі руїни, що служать нашої ганьби, про струни, що тліють стогнуті під мертвим доторканням мертвих рук?“

До цієї теми Л. Українка повертається також у 1906 р. у невеличкому діалозі „В домі роботи, в країні неволі“. Тут авторка теж зображує московський полон українського народу.

Драматичну поему „Кассандра“ написала теж в основному за два зимові сезони 1901-1902 і 192-1903 в Сан-Ремо, яку остаточно закінчила в Ялті 1907 року. В „Кассандрі“ Л. Українка змалювала в символічних образах ніщо більше, як „Ліаду українського народу“. В образі пророкиці Кассандри Л. Українка втілює глибокий патріотизм і відданість своєму народові. Кассандра бачила гірку правду трагедії свого народу, але вляти нічого не могла, бо в неї бракувало сильної волі, щоб піднести меч і бити ворожого шпигуна. Кассандра знала правду, але не вміла керувати тією правдою і не змогла відвернути трагедії свого народу.

Тему патріотизму й національної зради змалювала Л. Українка в драматичній поемі „Воярня“ (1910), в якій вона відобразила історичну тему, а саме добу руїни. Доба ця оспівана в історичних піснях та думах, „Історії Русів“, в літосі Самовидця, до неї звертався укр. письменники такі, як Т. Шевченко у вірші „Заступила чорна хмара та білу хмару“, згодом П. Куліш у „Чорній раді“.

Добу руїни змалював Микола Костомаров у повісті

З НАШИХ ВІДПОВІДІВ

Згадуємо З'їзд Мирян

Нашу газетарську професію можна б подекуди прирігати до служби воєнної фронтовика: ти ніколи не можеш вгадати чи передбачити де, куди і коли тебе як служба кине, на яку, скажати б, позицію. Таке сталося і з мною в пам'ятну суботу, 19-го червня цього року: замість танцювати на весіллі, на клантиску України, — я опинився в Українському Народному Домі в Нью Йорку, на З'їзді Мирян.

Цим я не хотів би сказати, що участь в міжнародному з'їзді створила якусь саму небезпеку для татки чи здоров'я репортера, як, скажемо, репортерська служба на в'єтнамському фронті чи в якійсь іншій Камбоджі... Все ж таки „аксиденти“ трапляються, як тут, так і там. Тому й, мабуть, один з панів-комітетовців, колега Я. Пастушенко, привітав мене у дверях Народного Дому такими словами:

— А ти, приятелю, для всякого пожежарного випадку, походи собі на гримасу карточку, яку газети ти репрезентуєш! А то можеш дістати по шани наїди, не знаючи завіщо чи за кого... А найбільше сокоється місцевого пожежного хазяїна!

Після такої остроты, я старався не лізти на одне десятих активішних мирян з Нью Йорку і з Філадельфії, а все так маневрував, щоб стояти поближче до умовно-ноборника й ентузіаста натрікарального руху, Йосипа Носичевича Гіряка. В критичному моменті, думаю собі, наш славний корифей напевно мене порадить, коли вже не своєю порадою й авторитетом, то боюй своєю наліцією, яку тепер завжди носить.

Треба справді подивитися, а то й схиляти голову перед громадською активністю нашого видатного майстра сцені, що на 77-му році життя і після кількох складних операцій, не уникне участі в жадній поважній „культури“ чи громадській інтєресі, ну, а без маніфестацій та демонстрацій для, просто, жити не може! Так, для прикладу, на моголюду „маніфестація в обороні Валентина Мороза П. Гіряк підняв майже з операційного стола, заледве тижнем після того, як д-р Сай, його ж татки фамілії, видобув Йосипу Носичевичеві здоровийни камінець з жовчі!

Ми тупцювали наді Об'єднані Нації в'їзку: маестро Носич Гіряк, Я. Степан Вардигула, знайчик каетник і політв'язень, та й нижче підписаний. Мої, камрати розповідали свої кримінальні й каетні спогади-пережвання, а я слухав. Пригадую, що Носич Носичевич навіть трохи здривався тим, що молодь, наколиня заголосно маніфестує та й репетує „Фрі Мороз“ — не дас тобі, мовляв, спокійно побалачати, споминати давні дні. Коли почав формуватися позід під соєтською амбасадю, маестро поблажословив нас обидвох, Степана та й мене, і сказав:

— Ну, хлопці, ви — молоді-бойові, маршуйте під амбасадю без мене. Мені, пенсіонерові, треба шпарувати ретикти сил на маніфестацію в Нонкерсі!

Честь і слава такому пенсіонеру! Хай най-сто літ живе і добру пенсію беруть!

І к е р

„Чернігівка“ (1881), на цю ж тему Д. Мордовцев написав історичну повість „Дві долі“ (1898). Карпенко-Карий драму „Гайда“ (1902), С. Черкасенко „Про що тирса шестеліста“ та Л. Старичка-Черняхівська на писала історичну драму „Гетьман Дорошенко“ (1910).

27) А. Музичка, „Лєся Українка“, ДВУ, 1925, стор. 70.
28) М. Свтант, „Лєся Українка“, ЛНВ, 1913, X, стор. 53.

(Далі буде).

Степан Чорний

ЛЕСЯ УКРАЇНКА — ДРАМАТУРГ-НОВАТОР

(4)

Антитези любов та ненависть — це глибоке й непохитне сєдо Лєси Українки. Устами Мірям („Одержи-ма“) Лєся твердить, що не може бути справжньої любови без ненависті, і справжньої ненависті без любови. Своєю любов Л. Українка спрямувала на Україну, а ненависть на всіх її ворогів і фальшивих і лицерних друзів. Це Лєсине сєдо заключалося в символічному оргналічному втіленні: Мірям любить великою любов'ю тільки Мєсію, Мірям надмірно — гостра індивідуалістка, Своєю надмірно індивідуалістичною вона знаходить тільки один вихід у принесенні себе в жертву.

Перебуваючи підпад дві роки 1901-1902 і 1902-1903 в Сан-Ремо в Італії, Л. Українка працювала над новою драматичною поемою „Вавилонський полон“, яку остаточно закінчила 15 лютого 1903 р. Вперше поема та була надрукована в альманасі „Нова Рада“ (Укр. літ. альманах під редакцією М. Старицького, О. П. Косач, Л. М. Старицької, І. М. Степенка. Видання київського літ.-артистичного товариства, Київ, 1908).

У 1904 р. (11 жовтня) на хуторі „Зелений гай“ Л. Українка написала драм. поему „На руїнах“, яка тематично пов'язана з „Вавилонським полонем“. Надрукована, вперше в збірнику „З неволі“ у видавничстві „Запомага“ у Володі в 1908 р. В обох творах — у „Вав-

полоні“ і „На руїнах“ Л. Українка відобразила картини розбрату на зруйнований батьківщини юдеїв вавилонським царем Навуходоносором. Пророкиці Тірца („На руїнах“) підбадьорює зневірених і пригноблених юдеїв, а коли це не помагає, вона кидає в хвілі Пурдану арфу, національний юдейський інструмент, під звуки якого плавав пророк Єремія, та грав на ній сам цар Давид. Тірца втілює арфу томо, що вона своїм кивдінням закликає лише до плачу над руїнами.

Колись живий, струни тяжко стогнуть під мертвим доторканням мертвих рук... Добудь нові струни, нові струни, або мовчи — могили не співать, — каже Тірца до співця.

Пророкиці Тірца, як і пророк-співець Елеазар у „Вав. полоні“, інакше розуміє національно-визвольну боротьбу, ніж юрба та її провідники — пророки з лєвітамі. Тірца закликає народ будувати Єрусалим і роз-

почати в ньому нове життя.

Час братися до іншої сімби і ждати інших живів... Устаєш, Ізраєлю! Зори плачуть це бойовисько, не давай ні кроку землі обитованій. Посей понад границями пшеницю добру, відгородись житами від пущини. Складай каміння все у підмурівки, щоб не казали люди: тут руїна; щоб мовили: колись тут стане дім!

Але юрба і тупоумні її провідники проганяють Тірцу в пущину за те, що вона посіла незнавчий національний інструмент — арфу.

Ні як не можна погодитися з дивовижною аналізою „Вав. полону“ і „На руїнах“ А. Музички, який називає намагаєся доказати, що Лєся Українка в цих творах висловлює свої „бажання та заходи погодити в національним питанням російських і українських соціал-демократів, що представлєні в виді самарійських та юдейських пророків“.

Лєся Українка — поет-громадський повелюсний у

українського народу Московію і для неї, як і для інших укр. письменників кровнодірною була символічна тематика „вавилонського полону та руїни“ матері-України, що томитися віками в московському полоні, і, як пророкиці Тірца, Лєся Українка вважала своїм святым обов'язком будити Україну зі сну неволі і вказувати шлях боротьби за її національну й соціальну визволення.

Дивлячись на обидва ці Лєсині твори з точки зору нинішнього дня, ми переконуємося, що так, як ось майже 70 років тому, так і тепер вони дуже актуальні і яскраво віддзеркалюють сьогодишню нашу гризню й розбрат, нашу національно-духову руїну, о як же справді з могутньою силою кличе нас Лєсин пророчий заклик:

Час братися до іншої сімби і ждати інших живів... Інакше від А. Музички інтерпретувє символічне значення „Вав. полону“ і „На руїнах“ М. Свтан, який пише: „Чоловік мусить мати

свою внутрішню свободу, з раба буденщини переродити в слугу вищої справи. Так і тільки так скінчиться „Вавилонський полон“, воскреснуть руїни і буде збудовано в новім Єрусалимі храм новий. Те все мусить вичитати і до себе віднести сучасний український... Бо для кого ж писані такі твори, як „Вав. полон“ або „На руїнах“, про кого пише вона, (Л. Українка, С. Ч.) зображуючи просторі, духову розтін та рабство гебів „над вавилонськими риками“? Про кобто говорити про рочиці Тірца, коли каже про святі руїни, що служать нашої ганьби, про струни, що тліють стогнуті під мертвим доторканням мертвих рук?“

До цієї теми Л. Українка повертається також у 1906 р. у невеличкому діалозі „В домі роботи, в країні неволі“. Тут авторка теж зображує московський полон українського народу.

Драматичну поему „Кассандра“ написала теж в основному за два зимові сезони 1901-1902 і 192-1903 в Сан-Ремо, яку остаточно за-

Нові відділи Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви

Мендл, Нью Джерсі

Дня 2-го травня 1971 р. у Менді, Нью Джерсі відбулися основні збори Відділу Т-ва за Патріархальний Устрій. На зборах був присутній голова Крайової Управи Т-ва, д-р З. Гіль, який виступив з інформаційною доповіддю. Він вказав на сучасний стан у нашій Церкві та закликав, щоб миряни брали активну участь в організації мирянського русла. Після доповіді розвинулася жвава дискусія і обмін думками. Збори рішили оснувати Відділ Т-ва, а для його керівництва вибрати Управу, яку очолює Дмитро Роман — голова, Матвій Василь — секретар і інші.

Лудлов, Массачусетс

В неділю, 6-го червня ц. р. відбулися основні збори Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви у Лудлов, Массачусетс. Під час зборів загальною інформаційною доповіддю про стан в нашій Церкві виступив інж. Іван Чопик. Доповідач вже довгий час був у контакті з членами Крайової Управи Т-ва та активно співпрацював. Він у своїй доповіді не тільки говорив про проблеми нашої Церкви, але також про працю Т-ва. Після спільного обміну думками присутні вирішили оснувати Відділ Т-ва та обрано Управу: інж. Іван Чопик — голова, Іван Ганушак — заступник голови і голова Церковного Комітету, Володимир Криуляк — секретар. В члені Т-ва вписалося 37 осіб. Лудлов — це невеличка українська громада яка під час сучасної пори не має українського католицького священника.

Гемстед, Нью Йорк

Заходи Ініціативної Групи склали: інж. Богдан Подолук, Андроніс Копилянський, інж. Микола Курчак, Степан Шмотолоха в неділю, 13-го червня 1971 р. відбулися основні збори Відділу Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви. Збори, в імені Ініціативної Групи, відкрив, Богдан Подолук, привітавши присутніх на зборах мирян, організаторів референсу Крайової Управи Т-ва Миколу Галіва і від Студентського Ад Гок Комітету — Михайла Савчака. Б. Подолук розказав присутнім про проведену працю на терені Гемстеда Ініціативною Групою. Відмітив, що спершу була навіть згода місцевого пароха, щоб Відділ Т-ва на терені Гемстеда оснувати, але в останній хвилині, він поставив себе до цієї справи холодно. Для керування зборами присутні обрали президентом Степана Шмотолоху, на голову, а Миколу Курчака на секретаря. Голова Ст. Шмотолоха подякував за вибір і запропонував до слова Миколу Галіва, щоб він доповнив інформаційну доповідь про ідеї в нашій Церкві.

Доповідач, спершу подав загальну доповідь про стан в Церкві, вказав на маркантні фактори, які загрожують нашій Церкві. Зокрема багато привертало увагу останній подія у Філадельфії 25 травня ц. р. з приводу священника двох юмніатів о. прелата Івана Стаха і о. шамбелана Василя Лостена. При цьому

наголосив істинний факт — від усіх прохання — відкласти священство. На жаль все було надаремно. Історія нашої Церкви такого священства напевно ще не занотувала.

Другу інформаційну доповідь виступив студент, Михайло Савчак. Він розказав, як постав Студентський Ад Гок Комітет, яку вони мають мережу тут в ЗСА і в Європі. Згадав про газету "Кризис", що появляється неперіодично. Подавав практичні вказівки, як підходити до студентської молоді, щоб собі її з'єднати до праці. Після цих доповідей, присутні з великим зацікавленням ставили багато питань, на які обидва доповідачі давали вичерпні відповіді. Під час обміну думок були також й критичні зауваги до деяких проблем.

Збори вирішили оснувати Відділ Т-ва у Гемстеді і вибрати Управу в складі: Петро Кваско — голова, Михайло Сагатий і Микола Курчак — заступники голови, Андроніс Копилянський — секретар, Михайло Мотуз, Богдан Подолук, Орест Даків, Орест Лектей, Степан Шмотолоха, Володимир Шпичакський і Мирон Мицько — члени Управи. Крім цього, окремо вибрано до Управи жінок: Марія Копилянська, Олена Петенецька, Ксенія Ляницька, Юлія Захарія і Іванна Солтис. Новообраний голова Петро Кваско подякував за вибір і заявив, що зі своєї сторони буде докладати усіх зусиль, щоб — Відділ у Гемстеді провів заплановану працю. Голова Президії Ст. Шмотолоха подякував доповідачам і всім присутнім та заклав збори мирян.

Кергонскон, й околиця

На союзівці, 27-го травня 1971 р. відбулися основні збори Відділу Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви на Кергонскон і околиці. Замість Ініціативної Групи оснувати збори відкрив, д-р Микола Барусевич, привітавши присутніх мирян і членів Крайової Управи Т-ва інж. Миколу Галіва, д-ра Ярослава Крав'яка й мгра Ярослава Шербанюка. М. Барусевич запропонував порадити нараз, який прийнято без змін. Рівночасно миряни поручили М. Барусевичу проводити збори, а на секретаря попросили п-і Дарію Горнякевич.

Доповідач на тему: "Сучасна ситуація УКЦеркви" виступив Микола Галів. Доповідач в загальних зарисах представив проблеми нашої Церкви. В паралелі до римо-католицької церкви, вказав, що там проходять куди більші процеси перебудови, як у нас. Римо-католицькій ієрархії допомагають від Апостольської Столиці революційні перебудови і зміни, тоді, коли ми домагаємось наших прав, які нам забезпечила Берестейська Унія 1596 р. і які нам потвердив Вселенський Собор Ватиканський II. На жаль вийшло так, що для деяких ватиканських чинників Вселенський Собор Ватиканський II не відбувся. Доповідач навістив останні події у Філадельфії з приводу священника двох юмніатів о. прелата Івана Стаха і о. шамбелана Василя Лостена. При цьому

наголосив істинний факт — від усіх прохання — відкласти священство. На жаль все було надаремно. Історія нашої Церкви такого священства напевно ще не занотувала.

Другу інформаційну доповідь виступив студент, Михайло Савчак. Він розказав, як постав Студентський Ад Гок Комітет, яку вони мають мережу тут в ЗСА і в Європі. Згадав про газету "Кризис", що появляється неперіодично. Подавав практичні вказівки, як підходити до студентської молоді, щоб собі її з'єднати до праці. Після цих доповідей, присутні з великим зацікавленням ставили багато питань, на які обидва доповідачі давали вичерпні відповіді. Під час обміну думок були також й критичні зауваги до деяких проблем.

Збори вирішили оснувати Відділ Т-ва у Гемстеді і вибрати Управу в складі: Петро Кваско — голова, Михайло Сагатий і Микола Курчак — заступники голови, Андроніс Копилянський — секретар, Михайло Мотуз, Богдан Подолук, Орест Даків, Орест Лектей, Степан Шмотолоха, Володимир Шпичакський і Мирон Мицько — члени Управи. Крім цього, окремо вибрано до Управи жінок: Марія Копилянська, Олена Петенецька, Ксенія Ляницька, Юлія Захарія і Іванна Солтис. Новообраний голова Петро Кваско подякував за вибір і заявив, що зі своєї сторони буде докладати усіх зусиль, щоб — Відділ у Гемстеді провів заплановану працю. Голова Президії Ст. Шмотолоха подякував доповідачам і всім присутнім та заклав збори мирян.

Збори вирішили оснувати Відділ Т-ва у Гемстеді і вибрати Управу в складі: Петро Кваско — голова, Михайло Сагатий і Микола Курчак — заступники голови, Андроніс Копилянський — секретар, Михайло Мотуз, Богдан Подолук, Орест Даків, Орест Лектей, Степан Шмотолоха, Володимир Шпичакський і Мирон Мицько — члени Управи. Крім цього, окремо вибрано до Управи жінок: Марія Копилянська, Олена Петенецька, Ксенія Ляницька, Юлія Захарія і Іванна Солтис. Новообраний голова Петро Кваско подякував за вибір і заявив, що зі своєї сторони буде докладати усіх зусиль, щоб — Відділ у Гемстеді провів заплановану працю. Голова Президії Ст. Шмотолоха подякував доповідачам і всім присутнім та заклав збори мирян.

Збори вирішили оснувати Відділ Т-ва у Гемстеді і вибрати Управу в складі: Петро Кваско — голова, Михайло Сагатий і Микола Курчак — заступники голови, Андроніс Копилянський — секретар, Михайло Мотуз, Богдан Подолук, Орест Даків, Орест Лектей, Степан Шмотолоха, Володимир Шпичакський і Мирон Мицько — члени Управи. Крім цього, окремо вибрано до Управи жінок: Марія Копилянська, Олена Петенецька, Ксенія Ляницька, Юлія Захарія і Іванна Солтис. Новообраний голова Петро Кваско подякував за вибір і заявив, що зі своєї сторони буде докладати усіх зусиль, щоб — Відділ у Гемстеді провів заплановану працю. Голова Президії Ст. Шмотолоха подякував доповідачам і всім присутнім та заклав збори мирян.

Збори вирішили оснувати Відділ Т-ва у Гемстеді і вибрати Управу в складі: Петро Кваско — голова, Михайло Сагатий і Микола Курчак — заступники голови, Андроніс Копилянський — секретар, Михайло Мотуз, Богдан Подолук, Орест Даків, Орест Лектей, Степан Шмотолоха, Володимир Шпичакський і Мирон Мицько — члени Управи. Крім цього, окремо вибрано до Управи жінок: Марія Копилянська, Олена Петенецька, Ксенія Ляницька, Юлія Захарія і Іванна Солтис. Новообраний голова Петро Кваско подякував за вибір і заявив, що зі своєї сторони буде докладати усіх зусиль, щоб — Відділ у Гемстеді провів заплановану працю. Голова Президії Ст. Шмотолоха подякував доповідачам і всім присутнім та заклав збори мирян.

В ЮГОСЛАВІЇ ПОКЛАДЕНО НАРІЖНИЙ КАМІНЬ ПІД БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ...

(Закінчення з 1-ї стор.)

ДКомітетові за підтримку допомоги після землетрусу і тепер у будові нової школи. Дир. М. Рудко, промовляючи в імені ЗУАДКомітету, з призначенням згадав про добру волю і співпрацю, що їх мав ЗУАДКомітет від місцевих властей та звернувся до всіх українців, де вони не жили б, як треба один одному допомогти в біді. Повний текст промови дир. М. Рудки буде надрукований в черговому виданні "Свободи". Від югославської Ради Народностей промовляв п. Телега, описав готовий вже в найближчих двох місяцях і з новим шкільним роком у ній вже почнеться навчання.

Почалися перші виклади в 50-літньому Українському Вільному Університеті

(Закінчення з 1-ї стор.)

Ві поетичної творчості Тараса Шевченка. Тут і соціологія, і психологія, і література. Лекції настільки цікаві й глибокі, що не даром після їх вислухання було чути від студентів бажання як раз перерішити Шевченка. "Та ж хіба ви не читали „Кобзаря"? — напрошується питання. "Так, читав, — чути відповіді, — але так, як п. Ректор його аналізує, майбутнє, ні". Треба при цьому згадати, що д-р Янів своїми попередніми аналізами інших письменників у минулому викликав таку саму реакцію у слухачів: ще і ще раз бажання перерішити даного письменника.

Комбінація цих двох тем для відкриття цьогорічного сезону в УВУ була дуже вдаю. Протягом перших викладів перед студентами стали найважливіші об'єкти нашої науки в глибокій аналізі

мирян. Миряни нічого немовного не вимагали — просили відкласти священство і показати добру волю. На жаль всі прохання й мольби не мали найменшого впливу. Після доповіді присутні ставили доповідачеві цілий ряд питань, на які він давав відповіді. Запропонував, що серед мирян є велике зацікавлення цими питаннями, а рівночасно неспокій, турбота за дальшу долю нашої Церкви.

Збори прийняли резолюцію і ухвалили привітати Верховного Архiepіскопа Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого. При цій нагоді зібрано на фонд "Церква в потребі" 110.00 дол. Збори рішили оснувати Відділ Т-ва і для його керування обрати Управу, у складі: д-р Микола Барусевич — голова, Юрій Гемстед — заступник, Дарія Горнякевич — секретар, Іван Хомачук — секретар і Степан Олексійчак — член Управи. Збори почали й закінчили молитвою, що її провів о. Іван Мак.

М. Г.

Іван Маніло-Дидрик

Водопад БІЛЯ ЗАПОРІЖЖЯ

Маленький, рідний Водопад Давешній водою степовою, А в коминках пом'як кутують Плинуть качки за рідом ряд.

Ген-ген Тарасові стовпи Протамі срібними загнали, Я з верхою і юзь-запалом Іду-вернушаю у степи.

Синистий-співаві хорівники, Хмарки плівають, мов думи дивні, І копи — степу королівні — Стоять, мов з скарбами німи.

Які степи! Які блакиті! Які примхи грозові! І я, пригадуючи Київ, Мов чую чари всіх століть...

Юрківський тихий Водопад, Над ним палахкотять стожари... А лежачуть Райни й Нігарини... А він рідкий нам в стократ! ("Визвольний шлях", ч. 6, 1971)

зі: українців і його держава від найдавніших часів і українців та його ідеали в творчості найбільшого пробудителя народу. Історична аналіза й аналіза психологічна, Археологія і поезія. Матеріальні і духовні джерела та душевні спрямування людини.

Серед студентів бачимо як минулорічних докторантів, що вже закінчили свої дисертаційні праці, так і нових, що починають свій перший семестр. Найбільше, здається, з американського континенту — з Канади й ЗСА.

Хоч Мюнхен напередодні Олімпійських ігор в наступному році вже й тепер має неймовірно трудний щоденний пошук, секретар УВУ мгр В. Дідонч з усіх сил намагався допомогти студентам влаштуватися за якомога найменшу ціну в різних "громадах", готелях та приватних приміщеннях.

У програмі дальших викладів в УВУ є дуже багато цікавих курсів з участю чималого кількості викладачів і професорів цього року з усіх кінців світу. З особливим зацікавленням очікують студенти також широкого задування семінарів з участю студентів і молоді на тему: "Туга за людиною в вільному й поневоленому світі", що має відбутися під загальним керівництвом професора Філа. Ф-ту проф. д-ра О. Кульчицького.

1 000 ДОЛЯРІВ ЗА ВАРЕНИКИ

Чикаго. — Першу 1 000 доларів передали члени Сестрицтва Покрови св. Богородиці до Каси Будівельного Фонду власної церкви української традиційної католицької парохії св. Володимира й Ольги — за вареники, розподувані в продовж останніх двох місяців. Понад 10 членів Сестрицтва "злили" цю першу тисячу, і продовжуватимуть продавати вареники що-п'ятниці та кожний під час літнього сезону: добра українська страва — на добру українську цілі.

Закінчення шкільного року в Українській Православній Парафії у Вунсанет

З початком шкільного року у вересні 1970-го р. парафія крім шкіл для старших та молоді був улаштований для дітей дитячий садочок.

Школи і дитячий садочок провадять добре кваліфікована учителька пані-матка Віра Коваленко. У старших та молоді, своєю працею вона плекас шляхетні почування до свого рідного, а дитячості підкреслювало допому, з якою прийшли американські українці своїм потребуючим братам в Югославії. Будову нової школи тим більше оцінюється, що вона буде одним з головних осередків виховання української дитини району, але матиме також залу на культурні імпрези і навіть амбулаторію для найкращої лікарської опіки для місцевого і довколишнього населення. Будинок школи буде готовий вже в найближчих двох місяцях і з новим шкільним роком у ній вже почнеться навчання.

ни, та навчивши її справедливості, вчити також любові, поважати та слухати своїх батьків.

В неділю дня 13-го червня ц. р. був улаштований для старших учнів та дітей садочка їхній полес. Діти дуже гарно говорили українською мовою та декламували українські вірші. Громадянство парафії було задоволене виступами дітей та працею пані-матки та учительки. Е. Гемської і С. Гричук. Зімою відбувся виступ на сцені шкільних дітей садочка в ролях ангелів і чортів, в день св. Миколая.

Шкільний рік закінчився успішно. Заступник президента громади Д. Ясінчук подякував: отцю пароху, вчителю, а також дітям та побажав всім гарних ваканцій, а о. мітрата Віталія Коваленко роздав дітям нагороду.

Інж. Степан Лісовий

Пам'яті Ярослава Герасимовича

Дня 15-го червня, 1971 р. вранці помер інженер-технолог Ярослав Герасимович.

Народився він дня 1-го липня 1898 р. в Білявці, в Галичині, у високопатріотичній сім'ї українського греко-католицького священника. Середню освіту закінчив в Українській Академічній Гімназії у Львові, де й здав іспит зрілості. Диплом інженера-технолога здобув в 1932 р. в Українській Академії Технології.

Від юних своїх літ, майже ціле своє життя, пройшов в збройній боротьбі за волю України, в рядах УСС, УГА, відділах повстанських отаманів УНР, в ОУН, а наразі в УПА. Як і багато інших подався на еміграцію і в Німеччині одружився з бл. п. Олександром Попель, але недовго втілював любов'ю своєї дорогої дружини, яка умерла, нагло, в ЗСА, в Нью-Гейвен, Конн., дня 15-го січня 1958 р.

Відтак Покийний проживав самотньо. Бл. п. Я. Герасимович переїхав з Нью-Гейвену до Філадельфії, щоб бути ближче своєї родини Попель, Чаплинських і Антоновичів. Відомий із дуже цікавих розповідей про всі вільні змагання, що їх проішов, про отаманів; Якубека, Волиця і других.

Дня 11-го червня 1971 р. в п'ятницю ранком, у своєму всім ще здоровій своїй кімнатці на піддаш, Шойно ввечері, після повороту з праці, прочуваючи нещастя, побігла і спостерегла його, на долівці, п-і Галія Попель і негачно відвезла до шпиталю.

проф. Іван Попель

В Єгипті далі лунають голоси за війну проти Ізраїлю

Каїро. — У найбільшому єгипетському щоденнику "Аль Ахрам" його редактор Мохаммед Гассанейн Гейкан, особистий приятель і політичний дорадник президента Анвара Садата, проголосив дальшу статтю, що пропагує поведінку війни проти Ізраїлю та господарських санкцій проти Америки.

Він твердить, що замирення з Ізраїлем стало неможливим, тому треба повести нову війну на таке виснаження, якого Ізраїль ще на собі не досвідчив. А що ЗСА — пишеться в тій статті — є головною підмогою Ізраїлю, то треба підважити силу ЗСА політично й економічно.

сл. п.

ВОЛОДИМИР ХАТІТОВСЬКИЙ

ПАНАХИДНИ були відправлені 4-го і 5-го липня 1971 р. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся 6-го липня 1971 р. в Бавід Брук, Н. Дж., який відправив пр. пр. о. Семен Гук та о. А. Селеня, у сестринський хор під кер. С. Воляківського. На відправках були присутні члени парафіяльного уряду та багато приятелів і знайомих. Після похорону відбулася тризина, яку приготували друзі Покийного.

Горем прибито

дружина СВІГЕНІЯ З РОДИНОЮ

Захальний "Український Вісник" опубліковано окремим книжковим виданням

(Продовження зі стор. 1-й)

тій й інших позаздорових репресій, інформації про ставлення українських політичних в'язнів у тюрмах і таборах, як також перекази відомого з преси "Листа великодержавного шовініста", що поширюється шляхом самвидаву російською мовою, та переказ статті з лондонської "Економіста" про економічне становище України. У другому випуску опубліковані м. ін. матеріял про судовий процес у Дніпропетровську, вірні зазвуження у цьому процесі поетів І. Сокульського та Таранчука, доповідь Агабегіана про сучасний стан союської економіки, документ про новий процес С. Караванського і його ж звернення в справі охорони людських прав і продовження хроніки арештів і судів та переслідувань і дальших ін-

формацій про українських політичних в'язнів, які перебувають в совєтських тюрмах і виправно-трудових таборах. Подані в цьому випуску також нові матеріяли в справі І. Дюбія і В. Мороза. Завершується передрук обох дих випусків індексом прізвищ зазначених в опублікованих у них матеріялах. В першому від видавництва виставлена віра, що "кожний українець, хоч би який політичний переконань він був і хоч би де він жив, справляє (опублікування "Українського Вісника"), як переважний документ нашої доби, без якого прямо неможливо було б зрозуміти ті події, які відбуваються на Україні". Набувати це видання можна у В-лі "Смолюскім": "Smolysky", P. O. Box 6066, Paterson Station, Baltimore, Md. 21231. Ціна 5.25 дол.

З великим сумом дізнаємося відомого, що в ніч 30 червня 1971 року відійшов у Вічність на 75 році життя внаслідок тяжкої фізичної нестуги

бл. п. ВІКТОР ПИЛИПЕНКО

колишній сотник Армії Української Народної Республіки, що брав участь у визвольних змаганнях за Українську Самостійну Державу.

Покийний народився в м. Подгата в священничій родині, освіту одержав в Подгатовській Духовній Семінарії. ПАНАХИДНИ відбулися в каплиці Mc Kenley 2-го липня, а ПОХОРОНИ ОВРЯДІ — в суботу, 3-го липня 1971 р. на Сербському православному цвинтарі. Панахиду і похоронні обряди відбув Архiepіскупит, настоятель Української Православної Церкви св. апостола Андрія Первозваного в Лос Анджелес о. Олександр Довгал.

Співак церковний хор у повному складі під диригуванням Дмитра Якубенка.

АНТОНІНА ПИЛИПЕНКО — дружина ВІТАЛИ ПИЛИПЕНКО — син

У ЧЕТВЕРТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ його Найдорожчого і Незджадуваного МУЖА

бл. п. мгр. фармачії ОСИПА ГОРОДИСЬКОГО

відправиться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ в ЧИКАГО, ІЛЛ., 2250 Вест Кортез вул.

у вівторок, 13-го липня 1971 року о год. 8-й раню

Цією дорогою повідомляємо Рідних, Друзів і Знайомих. Про ласкаву участь і молитви в цей день за Душу Покийного просить — дружина — МИХАЛІНА

ПОДЯКА

З Волі Веселишого дня 31 травня 1971 року відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п. проф. д-р ОНУФРІЙ ПОГОРЕЦЬКИЙ

Почуваємося до обов'язку зложити щирю подяку близькій та дальшій Родині, Приятелям та Знайомих з Чикаго і з-поза Чикаго, за висловлені співчуття, прекрасні квіти при домовині, а особливо за пожертви на Службу Божу за Душу Покийного.

Дякуємо Впр. оо. Парафії св. Володимира і Ольги, о. Сокульському Павлові Дуклянському і о. Парохом Маріаном Бутринському за духовну опіку в час нещастя, та за відправу Парастасу, Панахиду і Похорон.

Дякуємо о. Сокульському Павлові Дуклянському за слова співчуття під час Парастасу. Дуже дякуємо о. Протопастеру Федорові Бленському за співзвучення Панахиди та за промову-прощання.

Дякуємо диригенту Романові Андрушків та хорів "Прометей" за спів під час Панахиди.

Дякуємо проф. Касію Тучинському за слова прощання від Української Громади та Клубу Емеритів.

Наша щира вдячність о. Парохом Маріаном Бутринському за так часті відвідування Хворого, за слова потіхи і поради, а зокрема за чудову промову під час Служби Божої.

Щиро сподіваємося, що Василь Іванович за відвідування Покийного, за глибокі слова прізвища для Покийного під час тризини, та за посмертну задуку на його радіопередачі.

Щиро сподіваємося, що Василь Іванович за відвідування Покийного, за глибокі слова прізвища для Покийного під час тризини, та за посмертну задуку на його радіопередачі.

Наша особлива вдячність і щиро сподіваємося, що Василь Іванович за відвідування Покийного, за глибокі слова прізвища для Покийного під час тризини, та за посмертну задуку на його радіопередачі.

Щиро сподіваємося, що Василь Іванович за відвідування Покийного, за глибокі слова прізвища для Покийного під час тризини, та за посмертну задуку на його радіопередачі.

Щиро сподіваємося, що Василь Іванович за відвідування Покийного, за глибокі слова прізвища для Покийного під час тризини, та за посмертну задуку на його радіопередачі.

КОМІТЕТ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ ТА ВІДІЛ УКАА ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па.

запрошує Українське Громадянство Філадельфії взяти масову участь у відзначенні

ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

в середу, 14-го липня 1971 р.

Год. 1400 веч. — ПОХІД ВУЛИЦЕЮ МІСТА. Збірка учасників походу біля будинку Управи міста на площі Кеннеді Плаза; Зв'язний похід вулице

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

HENDERSON 4-3131